

forandre Ordene: „naar Sagsøgeren begjærer det.“ til: „naar Sagsøgeren ved Indfaldelsen til Møde i Retten fremsætter Begjæring derom.“ Derfor den første Del af Ændringsforslaget, hvad jeg haaber, vil blive vedtaget, saa vil jeg til 3die Behandling foranledige, at der bliver stillet en saadan Ændring. Hvad den anden Del af Ændringsforslaget angaar, saa er det bleven bemærket af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), at Landstinget havde nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa en saadan Bestemmelse som den, der her staar, og denne Betænkelighed skulde Landstinget have givet tilkjænde ved i § 6 at indsætte en Bestemmelse om, at private Politifager skulde være undtagne fra den almindelige Regel i Paragrafen. Dette rammer ikke vort Forslag; thi rigtignok foretages Mæglingen i de private Politifager ogsaa for Retten; men det er en helt anden Art Sager, der ikke kunne jevnstilles med Gjældsager undtagen med Hensyn til det formelle Anlæg, men ikke med Hensyn til den reelle Gjenstand. Jeg tror derfor ikke, at der er Noget at indvende imod Vedtagelsen ogsaa af den sidste Del af Ændringsforslaget. Jeg gjorde allerede i mit foregaaende Foredrag opmærksom paa, at vi ikke have kunnet tilpasse den sidste Del af Ændringsforslaget omhyggelig til de Ændringsforslag, der ere stillede fra forskjellige Sider. Er saadan Tilpasning er ikke mulig, naar der fra forskellige Sider stilles tilsvarende Forslag om det samme Emne. Derfor dette Forslag vedtages, vil det komme til at staa noget paa Kant med et eller andet af de andre. Men vi have en 3die Behandling, for at kunne rette paa Sigt. Er man enig i Grundsætningen i den sidste Del af Forslaget saa vel som i den første Del, vil jeg bede de Herrer om at stemme derfor, vi skulle da nok forsøge til 3die Behandling at faae det indpaaet i Loven, saaledes at der ikke kommer nogen formel Uoverensstemmelse tilstede. Den ærede Ordførers Bemærkning om, at han vilde ønske, at hele Loven ikke blev til Noget, derfor vort Forslag blev vedtaget, vil jeg ikke bevare dermed, at jeg ikke vil have Loven uden dette Ændringsforslag; saa vidt vil jeg ikke gaa. Derimod er det fuldkommen sikkert, at, hvis Flertallets Forslag i det Hele skulde blive vedtaget, vilde jeg sætte mest Pris paa at undvære denne Lov. Særlig vil jeg anbefale at stemme mod de Forslag, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) har stillet, og jeg vil ogsaa opfordre til at stemme imod Forslaget om, at § 5 udgaa; thi denne Paragraf indeholder i Virkeligheden en Fordel. Det er ikke Hovedpunktet i Sagen, men det er dog en Hovedbestemmelse. Jeg vil fremfor Alt anbefale at stemme imod Forslaget under Nr. 6 a, og jeg vil imod dette Forslag anføre endnu et Moment, som ikke har været omtalt. Der staar i dette Forslag, der som Ordføreren har gjort opmærksom paa, urigtig er be-

tegnet som hele Udvalgets, at „det i den hidtil gjældende Lovgivning indeholdte Forbud imod, at Sagsførere eller deres Kontorbetjente møde som Fuldmægtige under Forligsmæglingen ophæves, for saa vidt angaar Forligskommissionen og Retterne i Kjøbenhavn.“ Men der findes saa vidt mig bekendt ikke i den hidtil gjældende Lovgivning noget Forbud imod, at Sagsføreres Kontorbetjente møde som Fuldmægtige under Forligsmæglingen. Det er mig velbekendt, at der i Lovforslaget, som det er kommet fra Landstinget, findes et saadant Udtryk; men som det staar i Landstingets Forslag, gjør det ingen Skade. I dette Forslags § 6 hedder det nemlig, at „det i den hidtil gjældende Lovgivning indeholdte Forbud imod, at Sagsførere eller disses Kontorbetjente møde som Fuldmægtige under Forligsmæglingen, ophæves, dog ikke forsaa vidt angaar private Politifager.“ Saa vidt mig bekendt har det slet ikke fundet Sted i private Politifager, at de paagjældende Personer have mødt under Forligsmæglingen, og naar dette Forbud ophæves, gjør det Intet, at vi sige, at Forbudet indeholder lidt mere, end det har indeholdt. Men naar Forbudet kun ophæves for Kjøbenhavn, saa sige vi med det Samme, at det vedbliver at bestaa for det øvrige Land, og dette Forbud imod, at Kontorbetjentene møde, som vi saa sige staar i Lovgivningen, kommer derved til at gjælde udenfor Kjøbenhavn, hvor det nu ikke gjælder. Udenfor Kjøbenhavn have Sagsføreres Kontorbetjente nu Ret til at møde saa vel som ogsaa i Kjøbenhavn. Der er ingen Bestemmelse i Lovgivningen derimod. (Modsigelse). Jeg maa spørge, hvor det staar i Lovgivningen? Der er Ingen, der har kunnet anføre det. Det kan ikke paaligge mig at oplyse, hvor jeg har det fra, at det ikke staar i Lovgivningen; men jeg maa opfordre dem, der sige, at det staar der, til at sige, hvor. Det staar der ikke. Det Anførte er en Grund yderligere til at stemme imod Forslaget Nr. 6, a. Det paalægger en yderligere Indskrænkning i Retten til at møde ved Fuldmægtig udenfor Kjøbenhavn samtibid med, at man i Kjøbenhavn vil gjøre det mere frit end hidtil. Dette er en ny Uttring af et mærkeligt Forhold, som jeg vilde kunne forklare mig, dersom Udvalget havde bestaaet af Kjøbenhavnske Kreditorer og af Debitorer fra Landet udenfor Hovedstaden. Men da Udvalget jo ikke har haft en saadan Sammensætning, forstaar jeg ikke, hvorledes dette Forlig er kommet tilveie.

Clausen: Overfor de Bemærkninger, som det ærede Medlem nys fremsatte til Ændringsforslaget under Nr. 6 a, skal jeg bemærke, at, naar det ærede Medlem er saa sikker paa, at denne Betegnelse om Sagsførernes Kontorbetjente ikke staar i Lovgivningen, er det jo meget let for det ærede Medlem enten at faae Udvalget til eller ogsaa selv at søge for at faae stillet et Ændringsforslag til 3die Behandling, saa at denne Betegnelse